

Կտաւաւաւաւաւաւաւ մօտ 5,000, մանրաւաւաւաւաւ 1000, գինեւաւաւաւաւաւ 1000, ծխաւաւաւաւաւաւ 2000, նպարաւաւաւաւաւաւ 1000 օսմանեան ոսկւոյ առևտուր կանեն:

Ամեն առևտրականք և արհեստագործք երկրագործութեամբ ևս կը պարապեն, բայց ի քանի արհեստագործներէ, որք կարնէ և Բաղէշէ տեղս եկած են:

1879—1890 թիւը, տեղւոյս առևտուրն բոլորովին Հայոց ձեռքն էր և լաւ յաջող վիճակի մէջ էին, այժմ շատ քիչ աննշան առևտրականներ մնացած են:

Երկրագործութիւնը տեղս յաջող է, հողը բերրի ընդարձակ և մեծ մասամբ դաշտային է, ջուրը առատ բերքն է ցորեան, գարի, կտաւատ, կորէկ, բօսպան և բանջարեղէն, կը սնուցանեն մեծ մասամբ դովշեղէն, ոչխար, այծ, եզ, կով, սակայն արոց խիստ ծանրութեան պատճառաւ ժողովուրդը իւր արդիւնքի մեծ մասն կառավարութեան արոց փոխարէն հատուցանելուն՝ միշտ աղքատութեան ձիրաններուն մատնուած է, շատ անգամ ևս արոց ծանրութեան չտոկալով, բանտի խըստութիւնից խոյս տալով պանդխտութեան կը դիմէ, այս տեսակներու թիւը օր ըստ օրէ կաճի, միջին հաշուով Բագրևանդայ վիճակէն 8-900 երիտասարդ ռուսական երկրի այլ և այլ կողմերն կը գտնուի, այլ և այլ պատճառաւ չեն կարող հայրենիք վերադառնալ:

Վաղարշակեան անունը յիշատակներ կարթնցնէ Արշակունեաց աշխարհաշէն Վաղարշ թագաւորի գործոց վերայ, նա իւր ծննդավայրն շինեց, իւր անունով Վաղարշաւան անուանեց, Վարդգէսի աւանը նորոգեց Վաղարշապատ կոչեց, հայոց Աստուածոց բնակավայրը, որ կայր Մպատ լեռան հիւսիսային ստորոտը, ուր ազգային մեծ տօն մի հաստատեց, այս տօնը յարգելու